

Odloženie spasenia?

written by Drahoslav Vajda | 1. februára 2025

Úvaha o jednom kontroverznom tvrdení

Je možné spasenie „odložiť“?

V dnešných dňoch v kresťanskom svete existuje názor, podľa ktorého spasenie nie je síce možné stratiť, ale je možné si ho „odložiť“. Toto presvedčenie sa predkladá v diskusii názorov o zachovaní *spasenia (istote spasenia svätých)* a *možnosti straty spasenia* a vzťahuje sa na určité spasených ľudí – netýka sa nespasených. Pritom nie je bližšie špecifikované, čo sa pod *odložením spasenia* má rozumieť a ako sa spasenie „odkladá“.

Rozumieme, čo znamená *odložiť si kabát*. Pri odložení kabáta sa udeje to, že kabát, ktorý máme na sebe, si vyzlečieme zo seba a odložíme ho na nejaké určené alebo neurčené miesto. *Odložiť kabát* znamená nebyť v kabáte, nemať ho oblečený na sebe, ale byť z kabáta vyzlečený a kabát sa nachádza mimo nás niekde inde. Neskôr si ho podľa potreby odtiaľ môžeme vziať a znova si ho obliecť. So spasením sa to však takto urobiť nedá.

Súčasťou spasenia je aj znova zrodenie, v ktorom spasený dostáva *nové srdce, nového ducha a Svätého Ducha* (Jeremiáš 31:31; Ezechiel 36:26-27). Je *ospravedlnený* Kristovou mu pripočítanou spravodlivosťou, *má účasť* na božskej prirodzenosti (*účastnými božskej prírody*, 2. Petrov 1:4; Kolosenským 3:3), *večný život* (Ján 3:16, 3:36) a iné. A všetky tieto veci spasený dostal od Boha a stratiť ani odložiť sa nedajú! Je to Božie dielo, ktoré Boh robí v človeku (v jeho vnútri), ktorý sa tým stáva novým stvorením v Kristovi (spaseným) – a Boh čo v človeku urobil, urobil raz a navždy – a človek si z toho nemôže nič odstrániť ani „odložiť“ ani mu to nemôže nikto vziať. A ani Boh čo človeku v spasení dal, neberie späť.

Že máme účasť na Božom živote, že máme večný život bude na nás zjavené a viditeľné až potom, ako sa s Kristom vrátíme na zem pri jeho druhom príchode. Vtedy sa sem vrátíme v nových premenených telách. Ale aj keď sme ešte na tejto zemi a žijeme v starom nepremenenom tele, už tento Boží večný život môžeme a máme žiť. Tak to píše apoštol Pavel Timotejovi: *„uchop večný život, do ktorého si aj povolaný“* (1. Timotejovi 6:12) aj ostatným: *„prikazuj... aby uchopili skutočný, večný život“* (verše 17, 19).

Večný život je iný, než ten prirodzený život, ktorým sme žili pred znova zrodením. Je to nový život, život žitý v Kristu. Týmto životom majú žiť všetci tí, ktorí sú nové stvorenie v Kristu, lebo tento život nám je daný. Pavel skrze list Timotejovi pripomína, že tento večný život už máme a napomína, aby týmto životom žili všetci spasení. Večný život (Ján 3:16, 36) neznamena len život, ktorý budeme žiť vo večnosti, ale je to nový život (nový druh života), ktorý začína po znova zrodení už tu na zemi a pokračuje v nekončiacej budúcnosti v novom Jeruzaleme.

Spasený človek o spasenie nemôže prísť, ani si ho odložiť. To, čo sa ale spasenému môže prihodiť je, že *nežije životom spaseného človeka*. Povedané inými slovami: nežije životným štýlom spaseného, čiže nového stvorenia v Kristovi. Môže teda „nežiť svoje spasenie“.^{A)}

„Nežiť spasenie“ znamená žiť životom (životným štýlom) starého človeka. Inak povedané, znamená to žiť tak, ako žijú pohania. Pred takýmto životným štýlom nás Svätý Duch skrze apoštola Pavla dôrazne varuje: *„To teda hovorím a osvedčujem v Pánovi, aby ste vy už viac nechodili, ako aj ostatní pohania*

chodia, v márnosti svojej mysle, zatemnení v rozume súc odcudzení životu Božiemu pre nevedomosť, ktorá je v nich, pre zatvrdenie ich srdca, ktorí, keď otupeli do bezcitnosti, oddali sa nestudatosti páchať každú nečistotu nenásytnou žiadosťou. Ale vy ste sa tak nenaučili Krista“ (Efezským 4:17-20). Tieto slová sú adresované spaseným. V ďalších veršoch píše, ako už teraz, keď sú spasení a svätí Boží, majú na tomto svete žiť. Sú to verše 4:21 – 5:14.

Aj keď sa spaseným stáva, že sa dostanú do stavu, že žijú ako pohanovia, stále majú nové srdce, nového ducha a Svätého Ducha, ktorým sú zapečatení až ku dňu vykúpenia (Efezským 4:30). Stále sú novým stvorením a majú večný život. Je však otázne, ako dlho spasený človek takýmto pohanským, starým životom vydrží žiť. Svätý Duch a krvou Spasiteľa očistené svedomie spaseného človeka *nemlčia* a s týmto jeho návratom do života starým životným štýlom *nesúhlasia* a je otázkou času, kedy sa takéto Božie dieťa spamätá a bude si nasypať popol na hlavu.

Toto sa Božím deťom môže stať. Veď nie nadarmo sú v Písme varovania pred tým, aby svätí Boží po znovu zrodení už viacej nežli spôsobom ako pred ospravedlnením (spasením), ale kráčali v novote života. Žijeme však na tejto starej zemi uprostred satanovho kráľovstva. Okolnosti a životné podmienky sú náročné a zložité. Pre mnohých život po obrátení k Bohu je utrpením – je to skutočne kráčanie dolinou tieňov smrti. Mnohí žijú pod neustálym fyzickým a duchovným tlakom. Niektorí to nezvládajú a podľahnú okolnostiam. A niektorí jednoducho podľahnú zvodom a žiadostiam tohto sveta.

Keď tu a toto píšeme, máme na mysli *zlyhanie* Božieho dieťaťa na ceste do *nového Jeruzalema*. Nehovoríme tu o tých, ktorí vyznávali kresťanskú vieru, ale v nejakom okamihu života ju vedome odmietli a opustili. Toto je už *vzbura* proti Bohu, toto sú *vzbúrenci* a pre takýchto návrat späť k Bohu už nie je možný (Židom 6:5-6).

Nech sú okolnosti zlyhania (nie vzbury) a návratu nového stvorenia k starému spôsobu života akíkoľvek, Boh svoje vykúpené dieťa neopustí v žiadnej situácii a za žiadnych okolností a zachová si ho pre pobyt vo večnosti v novom Jeruzaleme. Z jeho ruky nás nikto nevytrhne. Tak to zaslúbil a svoje slovo aj dodrží – v tom si všetci spasení môžeme byť istí.

Písmo týchto *zblúdilých* nezatraca, aj keď ich označuje za *neposlušných* (ale nie za synov *neposlušnosti* – Efezským 5:6), *žijúcich vo tme* (Efezským 5:11) a *nemúdrych* (verš 15). V takomto stave sú *mŕtvi*, čiže *neužitoční* pre Boha (verš 14). A nás, žijúcich vo svetle, Svätý Duch upravuje, aby sme sa nezúčastňovali na ich spôsobe života, ale ich napomínali a kárali, aby sa dostali späť do svetla (verš 11). A zablúdeným Božím deťom, vráteným sa späť do starého spôsobu života, a tým, že sú nemúdry a žijúcich vo tme, Duch hovorí: „*Prebuď sa ty, kto spíš, a vstaň z mŕtvych, a bude ti svietiť Kristus*“ (verš 14). A ďalej im hovorí: „*Teda hľadte, ako by ste sa správne chovali, nie ako nemúdri, ale ako múdri*“ (verš 15). To je výzva zblúdeným Božím deťom, aby sa spamätali.

Z tohto rozumieme, že pre „nemúdre deti“, zblúdených a neposlušných, cesta z tmy späť do Kristovho svetla je možná. Aj keď sa dostali do života v tme, stále zostali Božími deťmi. Boh ich zo svojej ruky nepustil, ale volá ich späť k sebe. Pre tých, ktorí odišli od Boha ako vzbúrenci cesty späť už niet (Židom 6:5-6).

Stratiť spasenie, prísť o spasenie nie je za žiadnych okolností možné. Nikto nám ho nemôže viať. A som presvedčený, že ani my sami sa ho zbaviť nechceme. Ospravedlnený a nové stvorenie v Kristovi, sa spasenia nemôžeme vzdať ani my si ho nemôžeme odložiť. Opakujeme, že môže sa len stať, že sa už aj ako Božie deti vrátíme do starého spôsobu života.

Postoj, či tvrdenie o odložení spasenia je len akási snaha o premostenie, či zjednotenie učenia tábora zástancov nemožnosti straty spasenia a učenia tábora zástancov možnosti straty spasenia. Snaha

zjednotiť tieto dve proti sebe stojace učenia je bezúspešná, nie je možná. Prečo?

Je to v tom, že spasenie je „bud'-alebo“. Ten kto je *spasený*, je *ospravedlnený* pripočítanou Kristovou spravodlivosťou, je *novým stvorením v Kristovi*. Tieto veci sú nezvratiteľné. Viera spasených je *trvalá*, lebo je darom od Boha a ňou *sme Bohom strážení cieľom spasenia* (1.Petrov 1:5). Boh si svoje stvorenie vykúpené krvou Ježiša Krista ustráži a pre spasenie zachová.

Záverom môžeme smelo povedať, že vyhlásenie: *spasenie nie je možné stratiť, ale je možné ho odložiť*, čiže *spasený človek si svoje spasenie môže odložiť* je kontraverzné tvrdenie - je v protirečení s Písmom a preto ho treba odmietnuť.

Poznámka

A) Vzhľadom na verše 1. Timotejovi 6:12, 17, 19 môžeme povedať, že životný štýl spaseného človeka je štýl pomenovaný: *večný život*. Týmto životným štýlom by mali žiť všetci nasledovníci Pána Ježiša Krista (*kristovci*), všetci patriaci Pánovi.

Umiestnené: 1. februára 2025